גליון 359

בס"ד
פרשת ויצא תשפ"ז

קרוב השם

הרחבת הדעת והתעלות רוחנית
• עפ"י תורת הצדיקים •

שיעורי בית המדרש 'קרוב השם'
שנמסרו מפי המשפיע הרה"ח ר' **דוד גבירצמן** שליט"א

• בראשית דברים

\\ חוויית קניה

היה זה ערב חורפי.

לפני זמן קצר ירד גשם. הרחובות עודם רטובים. ואנכי הולך ומשוטט בין ארגזי המכירה, מחפש נואשות אחר גומיות שחורות לשיער.

באין תאורת רחוב נורמלית, נאלצתי להפעיל את פנס הטלפון הנייד שלי.

כיצד אדע האם הארגז המעוך על הרצפה מכיל גומיות שחורות, או אולי בכלל מזלגות חד-פעמיים?

סביבי רוחשים בעיזוז עשרות אברכים ואברכיות. קריאות נשמעות בחלל: מישהו ראה שימורי פטריות? איפה השמן למאור?

אני מפלס את דרכי בעקשנות אל פירמידת הקפואים שעל שפת המדרכה, ופתאום שומע צפירה חזקה.

נהג מוציא את ראשו מחלון רכב ושואג לעברי: תגיד לי, אתה נורמלי? תסתכל לאן אתה הולך! אתה על הכביש! שמת לב?

כן, בהחלט שמתי לב. פריווילג שכמותך. יושב לך ברכב המהודר, מתנשא עלינו. הפשוטים.

נו, סע כבר. סע! תן להגיע אל השניצל סויה.

הרכב לא נוסע. אני מרגיש מבטים נעוצים בעורפי.

מה הוא רוצה ממני? למה הוא מפריע? אני

חלום עליכם
לילה טוב שינה מתוקה וחלומות נעימים – סודו של חודש כסלו
3 עניני דיומא
הפנימי והנסתר שבלוח השנה

אמונה נעלמת
האם יש דרך להחזיק את האמונה שלא תברח לנו?
8 להתקרב למציאות
לעבוד עם מה שיש -שיחת חברים

באמצע קניות!

תגיד לי - אני שומע שוב את קולו המעצבן - אתה לא העורך של העלון הזה? נו, קרוב השם...

אפילו לא הסתובבתי.

שניצל סויה. זה מה שחשוב כרגע.

אבל איך אזהה את האריזה הנכונה בחושך הרטוב הזה?

לפתע הבריק לי רעיון.

הסתובבתי בחיוך אל הנהג הנחמד ואמרתי: כן, זה אני העורך. תודה.

אכפת לך לעשות לי טובה? אולי תכוון את פנסי הרכב על הערמה הזו? אי אפשר לראות כלום בחושך הזה!

הוא היה בהלם. שהוא יאיר עם רכב היוקרה שלו על ארגזים רטובים?! מאיפה הבאתי את הרעיון הזה?

מתנשא. אמרתי לכם.

אבל הוא לא אמר מילה. כנראה קורא ותיק. נסע ברוורס כמה מטרים, היטה את ההגה שמאלה וימינה, והופ...

הנה אתה שניצל סויה שלי. כמה חיכיתי לך.

תודה, אמרתי לנהג, עזרת לי מאוד.

ראיתי אותו מהסס ומהסס. בטח רוצה להחמיא על העלון ומתבייש.

אבל למה הפרצוף שלו מזועזע כל כך? מה כבר כתבתי בשבוע שעבר?

הנהג הפליג לדרכו ואני הכנתי את עצמי נפשית לקראת המטרה הבאה:

מארזי תן-צאפ - ייתכן ויגיעו בטעמים שונים. מעניין איזה סוג הביאו הפעם?

ואז זה היכה בי.

נזכרתי בשתי שורות ארסיות שקראתי לפני שבוע באחד העיתונים.

היה זה מאמר על תודעת שירות לקוחות, נדמה לי, וכבדרך אגב נכתב שם כך:

"...ואני לא מדבר על אותן מכירות תקופתיות משפילות, שהופכות אותנו למלקטי מצרכים מהאשפתות".

כעת, עם הפנס הדולק ביד, על האספלט הרטוב מגשם ומנטיפי שמפו, נפל לי האסימון.

זה מזעזע. בהחלט.

וכך במרחק נגיעה מהתן-צאפ המיוחל, ערכתי עם עצמי חשבון נפש מהיר.

אילו הייתי נזקק למכירה בשביל חיסכון כספי, ניחא. מה לא עושים בשביל פרנסה?

אבל אני הרי מבזבז מידי פעם כסף סתם כך, שלא לצורך קיומי מובהק.

ברוך השם, אני לא חי על השקל. אז למה אני מסכים להשפיל את עצמי כך?

אך זהו כוחו של ההרגל.

בתחילה שלחתי את הילדים. הם נהנו מהחוויה וכולם הרוויחו.

בהמשך התרגלתי. פיתחתי תלות. החלפתי תפקיד עם הילדים כאשר השעות כבר לא הסתדרו.

וכך מצאתי את עצמי בסיטואציה מביכה של נבירה כפופה אחר גומיות שחורות לשיער, עם נר בדיקת חמץ, בשם כל ישראל.

זה קורה לנו כל כך הרבה פעמים.

אנחנו מתגלגלים קמעה קמעה למצבים שאינם תואמים לנו. לא שמים לב למוזרות עד שמישהו מציב לנו מראה מול העיניים.

"כך אומנתו של יצר הרע. היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך. עד שאומר לו עבוד עבודה זרה".

צדיקים צופרים לנו מידי פעם: הי, יהודי, זה לא אתה, קרוב להשם? תסתכל לאן אתה הולך. היכן אתה בעולם.

הם לא מתנשאים. הם מנסים להסב את תשומת ליבנו.

במקום להקשיב, אנו מבקשים מהם להאיר עבורנו את ערמת הקפואים.

אוי, נהג יקר. מדוע נעלמת לי פתאום?

בדרכי הביתה אפוף מחשבות זיהיתי את רכבו מרחוק.

רכב עצר לפניו באמצע הכביש. הוריד נוסע.

חצוף. לא יכל להיצמד למדרכה ולתת לנהגים האחרים לעבור?

מיודענו הנהג צפר בקולי קולות במשך שתי דקות ברציפות.

התקרבתי אל החלון, ראיתיו מצווח לעצמו בעצבים. דופק על ההגה כאחוז טירוף.

צרות של עשירים.

היי, זה לא אתה? הקורא של עלון קרוב השם?

החזרתי לו פרצוף מזועזע, והלכתי לדרכי שמח וטוב לב.

שלכם
העורך

ביסופים

פשוט לחיות עם השם

יו"ל ע"י 'ביסופים'
חבקוק הנביא 5 רמת בית שמש ג' 1

לכל עניני הגליון-
הערות והארות, נקודות הפצה ובדו'
ניתן ליצור קשר
במייל: 26karov@gmail.com

ההרשמה לקבלת הגליון במייל
בבתובת
k6646201@gmail.com

קו ביסופים

שיעורי בית המדרש
וקבלת עדכונים שוטפים
02-664-6201

זמני השיעורים הקבועים:

ימי רביעי
ללבת עם תורה -
תורה בה תנינא (בשעה 20:30)
סיפורי מעשיות (בשעה 21:30)
משפ' מרגלית
רחוב הר' יצחק שמידמן 22 בני ברק

שינויים בזמני ומיקום השיעורים
מתעדכנים בקו ביסופים 02-664-6201

לתרומות והנצחות:
נדרים פלוס > קופת 'ביסופים'

\\ עניני דיומא

חלום עליכם

לילה טוב שינה מתוקה וחלומות נעימים – סודו של חודש כסלו

ספר יצירה מבואר, שכל חודש בשנה מקביל לאחת משתים-עשרה האותיות הפשוטות, ולאחד משנים-עשר כוחות הנפש.

חודש כסליו מקביל לאות סמ"ך ולכוח השינה שבנפש.

כוח השינה שבנפש? מוזר, לא?

האם התייחסנו אי-פעם לשינה ככוח נפשי? שינה מזוהה אצלנו דווקא עם חוסר כוח.

אור מלאכותי

בעולם המערבי קשה מאוד ללכת לישון.

בעבר, כאשר הלילה פרש את כנפיו על היקום, אנשים הלכו לישון. הם לא השתמשו בנרות כדי להפוך את הלילה ליום, אלא מעט כפי הצורך ותו לא.

כיום, ברגע שהלילה פורש כנפיו, מתעורר לחיים עולם שלם של תאורה מלאכותית. עולם מואר באור יקרות שממשיך לתפקד כרגיל ואולי אפילו ביתר שאת.

מעבר לשיבוש הביולוגי והפיזי שהביאה עמה התאורה המלאכותית, יש לכך משמעות פנימית רחבה הרבה יותר.

העולם של שנות האלפיים הוא עולם מאד ברור, הגיוני ורציף. האמירה שלו היא: חייבים להתקדם! להמשיך את הקו הרציף של העולם.

הגליון נתרם לזכות

חיים צבי בן חנה ליבא בריינדל ומשפחתו

ללכת לישון נשמע כמו ויתור על התקדמות. ויתור על כל כך הרבה דברים שיכולנו להספיק.

עקרונית, אילו היתה דרך למנוע את העייפות מבלי צורך לפרוש לשינה, מזמן היו המיטות מוצגות כפריט מוזיאוני שאין בו שימוש.

לא פלא שהעולם שלנו לא מפסיק לייצר תחליפי אנרגיה חדשים לבקרים.

יתרה מזו, ללכת לישון זו הסכמה מרצון לוותר על ההיגיון. לתת לעצמנו להיכלל בתוך עולם דמיוני של חלומות. עולם חסר הגיון ונטול קווים ברורים ורציפים.

בעולם המעשי והפעלתני שלנו, זה נשמע ממש מטופש...

ובקיצור, אנחנו לא מתייחסים בכבוד יתר לשינה. ממש לא.

אבל האם זה באמת כך? האם השינה היא בריחה מעולם פעיל ופורה אל ממלכת חלומות נטולת עשיה ותועלת?

חלום מחבר

הנפש מטבעה נותנת אימון ומתחברת לכל דבר. היא כמו ילד קטן ותמים, שבכל מקום אליו הוא מגיע הוא מתחיל לנסות כל דבר, לרוץ לכל הצדדים ולהכיר את כולם.

אנחנו כבר לא כאלו. התבגרנו.

הניסיון העגום שלנו עוצר את התנועה הטבעית הזאת.

אנו בודקים כל דבר בחשדנות, האם זה מתאים לכללים, לקווים, להגיון ולציפיות. חוששים לשחרר ולאפשר חיבור.

כדי שהתרחשות שמתחוללת סביבנו תחדור אלינו פנימה לתוך הלב, היא צריכה לעבור כל כך הרבה סינון וביקורת.

ההתנהלות הזו נכונה בשעה שאנו שולטים בעצמנו. מחזיקים את היד על ההגה ומנווטים את החיים בבטחה.

אבל יש מצב בו השליטה שלנו מתרופפת, ואז מתרחש הפלא. נוצרים חיבורים הזויים והקשרים נטולי היגיון.

זה קורה בזמן השינה.

מערכת הבקרה נכנסת לשביתה וכוח החלום נכנס לפעולה. ושם, בעולם המופלא הזה, דברים מתחברים בלי לשים לב, בלי רשות, ואפילו בלי היגיון.

כאשר שליטת ההיגיון מתרופפת, פתאום דברים שהתרחשו רק אתמול מתחברים לאירועים משנים עברו; העתיד והעבר חוגגים יחדיו; תחושת הזמן והמקום נמוגה כמעט לחלוטין.

בשעת חלום אנו מסוגלים להיות בו זמנית בשלושה מקומות שונים. והפלא הוא, שהכל מתמזג בכזו טבעיות, שאפילו לא מעוררת בנו הרגשת אי-נוחות.

זה הרי כל כך פשוט. כאן או שם, אתמול או מחר - הכל אותו הדבר...

שמיכה או סמיכה

כוח השינה קשור לאמונה וביטחון.

ענייני דיומא

אדם מתקשה להירדם כשהוא טרוד בדאגות ובחשבונות, או כשאינו חש בטוח במקום בו הוא נמצא. וזו סיבה נוספת לחשש הסמוי שלנו מפני השינה.

במשך היום אנחנו פותחים נושאים חדשים, עוסקים בפעולות שאמורות לגרום לשרשרת מתמשכת של אירועים, מתחילים להניע הרבה גלגלים.

לכן אנו חוששים ללכת לישון - עדיין לא סיימנו לסגור את הקצוות. מישהו צריך לדאוג לסגור את הפינות האחרונות. להשלים את המעגלים.

אך ראו זה פלא, אם רק נרשה לעצמנו ללכת לישון, כל אותם קווים שהשארנו פתוחים במשך היום, יופיעו בחלומות בלי רשות ויתחברו בצורה בלתי נשלטת ומפתיעה לחלוטין.

ואם נודה על האמת, זה קורה לנו הרבה.

כמה פעמים כבר קרה שהלכנו לישון מתוך החלטה לנקוט בפעולה מסוימת, אך כשהתעוררנו למחרת פתאום הסתכלנו על הדברים בצורה אחרת. פתאום השתנתה הפרספקטיבה.

מה גרם לזה לקרות? השינה.

גם ברמה הפיזית זה פועל ככה.

המחקרים מוכיחים שכאשר אנחנו ישנים, המח שלנו מעבד את הנתונים שאגרנו במשך היום, משלים קצוות, סוגר פינות ומחבר את הפאזל המורכב מכל אירועי היום.

קל וחומר ברמה הרוחנית, כמו שלימדונו חז"ל, שהנשמה עולה למעלה בשעת השינה, מביאה עמה את כל מעשי היום וכל מה שליקטה בעולם, נשפטת על מעשיה, פועלת מה שפועלת וחוזרת אלינו מחודשת.

הבעיה שלנו שאנחנו מפחדים לשחרר את המושכות, ולתת למישהו אחר לסדר לנו את הפאזל.

אנחנו מפחדים לבטוח על מערכת שלא בשליטתנו אלא בשליטת מישהו עליון מאתנו. חוששים לעצום עיניים ולהפקיר את ההגה. פשוט ללכת לישון ולסמוך.

אמונה ושינה

וכאן חשוב להדגיש, שינה אינה דווקא בלילה אלא גם ביום.

כשאדם רוצה באמצע היום לעצור ולהתפלל מנחה למשל, זה אתגר בלתי אפשרי - הכל פתוח, הכל זורם בשצף.

איך אפשר לעצור את העולם ולפרוש לשעה של תפילה או התבודדות? מי יפתור את הבעיות של כל העולם, ולפחות מי יחזיק אותם בראש כדי שלא ילכו לאיבוד בחלל?...

רק מי שקנה בנפשו את כח השינה, הוא זה שיכול גם לעצור את האוטוסטרדה של החיים, לרדת בצד הדרך ולהיכנס לתפילה ודביקות.

האל"ף בי"ת של דביקות היא ההסכמה ללכת לישון.

לא צריך לעשות שום דבר כדי להגיע לדביקות, אלא רק לוותר ולהסכים לפרוש מהמרוץ, לנשום עמוק ולהירגע. וזה הדבר שהכי קשה לנו לעשות - להירגע וללכת לישון.

מסופר על ה'דברי חיים' מצאנז, שלפני שהיה הולך לישון היה אומר כך:

הרמב"ם הוא עמוד ההתבוננות, האריז"ל עמוד הפנימיות, הט"ז עמוד ההלכה. אם כן, אני יכול ללכת לישון רגוע, כי יש עמודים שיחזיקו את העולם...

לצדיקים באמת היה קשה ללכת לישון - היה להם מה להפסיד, ובכל זאת הם מסרו נפש והלכו לישון.

לנו אין מה להפסיד. העולם באמת יכול להסתדר גם כשנישן, ואולי אפילו טוב יותר.

צריך רק להאמין ולסמוך שהעולם מנוהל במאה אחוז על ידי הקב"ה, והוא מנהל הכל ממש, עד לרמה של הפרטים הקטנים, ורק לטובה.

כסלו והאות סמ"ך

השינה והחלום הם הבשורה של הגאולה - 'היינו כחולמים'.

לעתיד לבוא, גם דברים שנראו לנו כל כך רחוקים מאתנו ולא שייכים אלינו לחלוטין, יתחברו כמו בתוך חלום.

חלום הוא מלשון החלמה, ככתוב 'ותחלימני ותחייני', כי החלום הוא הרפואה של הגלות.

חלום הגאולה הוא בעצם יקיצה מהערנות המוזרה שהגלות כופה עלינו.

יקיצה אל תוך שינה וחלום מבריאים ומחלימים. אל תוך מציאות של ביטחון וסמיכה מוחלטת בבורא העולם שיוביל אותנו כרצונו בעוד אנחנו ישנים בזרועותיו, כגמול עלי אמו.

אבל כבר היום, בתוך הגלות, ניתן לטעום מעין אותו הטעם של העתיד לבוא, וזה קורה בחודש זה - חודש כסלו.

חודש כסלו הוא חודש של ניסים. לא ניסים שהובילו לגאולה שלימה, אלא ניסים שמלווים אותנו בתוך הגלות.

ולכן זה הזמן בו אפשר לזכות לשינה - שינה בריאה מתוך אמונה פשוטה.

אמונה זו נרמזת באות סמ"ך, שכאמור היא האות המקבילה לחודש כסלו.

סמ"ך היא האות היחידה שעגולה וסגורה (מלבד האותיות הסופיות), וזאת התחושה שמעניקה האמונה.

יש באמונה כוח של תמימות שמקיף מכל הכיוונים, מרגיע ואומר: 'אתה יכול לישון רגוע. אתה מוגן. יש לך על מי לסמוך'.

כיצד ישנים?

ובכן, כיצד מרפים והולכים לישון? ראשית כל, הדבר דורש שינוי תפיסה.

אנחנו חייבים להותיר פתח כלשהו במודעות, שם אנו קשורים למשהו גבוה יותר ומוכנים לסמוך עליו.

היכולת לסמוך היא טבע מולד אצלנו. כך התנהגנו בתור ילדים. לא מוטל עלינו לרכוש טבע חדש, אלא רק לחזור אליו.

והנה גם כמה עצות למעשה:

עצה ראשונה - בירור.

כל אחד מאתנו צריך לשאול את עצמו בכנות: מה מפריע לי לישון? כלומר, מהו הדבר, רוחני

או גשמי, שדורש ממני כעת להיות ערני כלפיו ולא מאפשר לי להרפות?

כשנמצא אותו, נתמקד בו ונשאל את עצמנו: האם אני מאמין שה' יתברך מנהיג גם את הדבר הזה?

אם התשובה היא 'כן - אני מאמין', פשוט נלך לישון...

כי אם אנו מאמינים שה' מנהיג את הדבר שמטריד את מנוחתנו, יש לנו אפשרות לסמוך ולדלג, וכך אנחנו סוגרים עוד מעגל בנפש.

עצה נוספת - חלומות.

בחלום יש כח עצום, כי הוא קופץ ומדלג מעל המציאות ומביא אתו תודעה ממרחב אחר.

מי שרוצה אמונה חייב לאפשר מספיק מרחב לחלומות, כי רק כך יש לו נציגות בעולם של העתיד לבוא - עולם החלומות.

איך נְפַתֵּחַ יכולת לחלום? נרשה לעצמנו לערוך היכרות עם משהו שלמעלה מההיגיון.

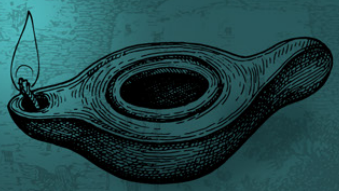
עלינו לייחד איזה זמן במשך היום שמיועד לקליטת מושגים גבוהים, גם מבלי להבין.

בין אם זה יהיה במסגרת לימוד ספרי צדיקים, או במסגרת התבודדות וכדומה. להיחשף למושגים גבוהים מבלי לבחון את עצמנו, האם אנו מבינים או לא, אלא פשוט לתת להם לעטוף אותנו.

כאשר לא נירתע יותר מתודעה הגבוהה מההיגיון, נוכל להתחיל לחלום... ■

המאמר בשלימותו מופיע בספר הנפלא
בקרב מועדך – חנוכה

השנה נר חנוכה ידליק אותך

ניתן להשיג את הספר הנפלא
'להדליק נר חנוכה'
מסדרת 'בקרב מועדך'

משיעוריו ושיחותיו של המשפיע:
הרה"ח ר' **דוד גבירצמן** שליט"א

אוצר של דעת והבנת הלב בענייני חג החנוכה,
עם סדר הדלקת הנרות - הסודות והכוונות.
מגוון מדורים ובהם עשרות מאמרים, ארוכים וקצרים, עמוקים וקלילים, המציעים נקודות מבט מרתקות על החג ומצוותיו, לאור תורת הנגלה והנסתר והנסתר בדרכי העבודה ובראי הנפש.

יצירת מופת שכולה עומק רגש והשראה

נקודות מכירה:
בית שמש: בית הכנסת איתן הנחל, רחוב חבקוק הנביא 5
בני ברק: ספריית ברסלב, רחוב רבי עקיבא 40

\\ להתקרב למציאות

אמונה נעלמת

האם יש דרך להחזיק את האמונה שלא תברח לנו?

שלום חברים,

הסדרה 'להתקרב למציאות' מלווה אותנו כבר תקופה ארוכה.

במסגרת זו דיברנו על נושאים רבים ומגוונים, אך הצד השווה שבכולם שהם מבוססים על הנחת יסוד אחת:

הדבר היחיד שקיים באמת במציאות, זו המציאות בעצמה.

וממילא, המקום היחיד בו מתקיימים החיים ובו אנו פועלים ומתקדמים, הוא המציאות.

ולכן כל התעסקות עם מציאות חליפית שהיתה אמורה להיות או שהיינו רוצים שתהיה - היא בריחה לחלל הפנוי.

על בסיס העיקרון הזה דנו יחד בכל מיני תתי-נושאים שעלו על הפרק מידי פעם.

האמת היא, שבגלגול הראשון של החומר הזה, במסגרת השיעורים בבני ברק, הוא היה נקרא בשם: **אמונה מציאותית.**

ואחרי כל כך הרבה זמן שהתמקדנו יותר בחצי השני של השם הזה - בחלק המציאות, הגיע הזמן לעבור ולדבר על החצי הראשון שלו - האמונה.

בפרקים הבאים אנו רוצים להתייחס לנקודה עדינה מאוד שקשורה לליבת היהדות שלנו - האמונה.

ובכלל, לכל מה שהתפיסות שלמדנו עד כה משפיעות על עבודת השם שלנו.

מחסני אמונה

כדרכנו, נפתח בשאלה. אולי קצת מוזרה:

היכן מאוכסנת האמונה שלנו?

האם אנו מחזיקים במאגר אמונה באיזשהו מקום?

תלמיד: **לא הבנתי את השאלה.**

אני אסביר.

כשאנחנו לומדים תורה למשל, או צוברים כל סוג של ידע, הוא מאוכסן במוח.

במוח שלנו נאגר כל המידע שנחשפנו אליו במשך כל חיינו, מהלידה ועד היום.

חלקו מונח במקום נגיש וקל לשליפה, וחלקו מעלה אבק אי-שם על המדפים האחוריים במחסני המוח.

אבל הוא קיים היכן שהוא בראש.

השאלה שלי היא היכן מאוכסנת האמונה?

להתקרב למציאות

האם יש מקום ששם נצברת האמונה, כמו כל מידע אחר?

תלמיד: אמונה היא לא מידע. זה לא שכל.

במקום שמסתיים השכל שם מתחילה האמונה!

נכון מאוד. האמונה היא לא מקבץ ידיעות, ומן הסתם היא לא נצברת במוח.

אבל איפה כן?

תלמיד: האמונה היא לא בלב?

אולי. יכול להיות.

ייתכן שגם בכליות או בריאות? אולי בעיניים ובפה?

אובדן אמונה

התשובה לשאלה הזו לא כל כך חשובה. זה לא באמת משנה באיזה איבר אנו מאמינים.

השאלה רק נועדה לחדד את העובדה שאין לנו מאגרים של אמונה שאפשר פשוט לנבור בהם ולשלוף אותה כשצריך.

וזה שונה מאוד מכל סוג של מידע.

יש היום הרבה שיטות כיצד לצבור מידע בצורה יעילה, באופן שהוא לא יישכח במהרה.

יש גם כל מיני עצות כיצד ניתן לשלוף מהמוח מידע נשכח.

מומחים מציעים כל מיני עזרים שיסייעו לנו להיזכר בדברים שידענו בעבר ושכחנו.

אבל כל האמצעים הללו לא יעילים כשמדובר באמונה.

כולנו הרי חווים מידי פעם אובדן אמונה.

לא אובדן מוחלט חלילה. אנחנו נשארים מאמינים ולא הופכים לאפיקורסים חס ושלום.

אבל האמונה שנשארת בידינו לא מצליחה לגרום לנו להתגבר על הניסיון שניצב בפנינו.

אנחנו יודעים לחזור על כל כך הרבה רעיונות ומאמרי אמונה, אבל פתאום, ברגע מסוים שאנחנו צריכים להתגבר על עצלות, כעס, עצבות או כל נטיה אחרת - פתאום הרעיונות הללו נשמעים לנו חלולים.

הם לא מצליחים לחזק ולהחזיק אותנו.

והשאלה הקריטית עבורנו היא: מה הדרך לחזק את האמונה שתעמוד לנו לשימוש כשאנו זקוקים לה?

תלמיד: מי אמר שיש כזו דרך?

אולי זה טבע האמונה, שהיא נעלמת תמיד וצריך להמציא אותה כל פעם מחדש?

בהחלט יש בזה משהו. האמונה היא דבר מאוד חמקמק ובלתי נתפס.

אבל מצד שני, בהחלט יש סוג אמונה מוצקה שמסוגלת ללוות אנשים במשך שנים.

והאמונה הזו היתה מאוד מצויה בדורות הקודמים.

אמונה פשוטה

הסבים והסבתות שלנו הלכו עם אמונה תמידית, בלי יותר מידי שאלות ובלבולים.

היו להם הרבה ניסיונות בחיים. אולי אפילו יותר משלנו.

אבל אלו היו ניסיונות כביכול טכניים - קשיים, צרות, ייסורים, רדיפות.

הם היו צריכים להתאמץ בשביל לקיים תורה ומצוות, הרבה יותר מאתנו.

אבל את סוג הבלבולים שאנחנו חווים, הם חוו הרבה פחות.

חוסר חשק. עצבות ודכדוך. ספקות ותהיות - כל אלו שייכים יותר לדור שלנו.

נראה שהיתה להם איזו אמונה בסיסית, שלא נתנה מקום לכל אותם ניסיונות שבדעת.

ולאמונה הזו שלהם יש שם.

קוראים לה אמונה פשוטה.

תלמיד: **תמיד בסוף מגיעים למושג הזה: אמונה פשוטה...**

מה לעשות שאנחנו לא פשוטים...

זה מתסכל, נכון?

אתה יודע למה? כי יש לנו טעות בסיסית בהבנת המושג אמונה פשוטה.

אם נשאל את רוב האנשים: מה צריך לעשות בשביל שתהיה לנו אמונה פשוטה, מה לדעתכם תהיה התשובה שלהם?

תלמיד: **למחוק את כל מה שאנחנו יודעים על הקב"ה והתורה.**

לשכוח את כל הרעיונות ששמענו, ואת כל התפיסות שיש לנו.

להיות תמים ולהאמין כמו ילד.

להתקרב למציאות

בהחלט. זה פחות או יותר יהיה סוג התשובה שנשמע.

אבל אם זו האמת, האם יש לנו סיכוי לקנות אמונה פשוטה?

הרי אנחנו אנשים מתוחכמים. חושבים. יצירתיים. איפכא מסתבראים. איך פתאום נהיה תמימים?

אנחנו חכמולוגים בני חכמולוגים.

האם אפשר להחזיר את הגלגל אחורה, ולחיות בסגנון מחשבה ותפיסה של דורות קודמים?

זה נראה לא סביר, וגם לא הגיוני.

אבל האמת היא, שהמושג אמונה פשוטה, מבוסס על יסוד אחר לגמרי, ששייך מאוד מאוד לנושא הכללי שלנו בסדרה זו: המציאות.

האמנתי כי אדבר

אבל לפני שנצלול פנימה, בואו נשאל שאלה נוספת:

מה יכול לחזק את האמונה?

האם יש משהו שאנו יכולים לעשות כדי לתת תוקף לאמונה ולהגדיל אותה?

תלמיד: **"האמנתי כי אדבר" - בספרי צדיקים מובא שהדיבור בענייני אמונה יותר אמונה.**

כן. זה ציטוט מוכר. גם רבינו התבטא על כך שהדיבור יוצר אמונה.

אבל במחילה מכבודכם, אולי תסבירו לי לאיזה סוג דיבור הם התכוונו?

האם הכוונה היא, שאם אני אמסור שיעור בענייני אמונה, זה יבנה אצלי אמונה?

הרי את כל מה שאני מוסר לאחרים אני כבר יודע בעצמי. אז למה שזה יגביר אצלי את האמונה.

ייתכן שיש כאן גם עניין סגולי.

עצם הדיבור, גם על דברים ידועים, מגביר אותם.

אבל מן הסתם יש כאן עומק נוסף. ואל העומק הזה אנו חותרים.

סיכום

אז לפני שאנחנו מתחילים בבירור הנושא, בואו נסכם את הנקודות שרצינו לברר:

א. מהיכן עלינו לשאוב את האמונה בזמן שהיא נעלמת לנו?

והאם יש דרך לגרום שהאמונה פחות תיעלם?

ב. מה משמעות המושג 'אמונה פשוטה' שבה החזיקו הדורות הקודמים?

והאם גם בדור מתוחכם וציני כמו שלנו, יש מקום לאמונה פשוטה?

ג. איזה סוג פעולות עלינו לעשות כדי לחזק את האמונה, ובאיזה מישור הן מתבצעות?

ומה הכוונה שהדיבור בונה אמונה?

אלו לא סתם שאלות - אלו שאלות קיומיות שכל בסיס היהדות שלנו בנוי עליהן.

אבל מכיוון שהמסגרת שלנו קצרה מידי, ניתן לשאלות הללו להדהד לנו בראש ובלב עוד שבוע.

ובעזרת השם, בפרק הבא, נתחיל לצעוד יחד במשעולי האמונה המציאותית. ■

הלב והמעיין

חורף תשפ"ז

מסע אל מקור החיות

עם המשפיע הרב דוד גבירצמן שליט"א

יש משהו שהלב מבקש, ומזמן אתה רוצה לתת לו מקום. להתפלל בנחת,
לשבת יחד, ולהתמלא בטוב שהנשמה שלך צמאה אליו.
לקראת ימי החנוכה, בלב החורף, נצא יחד להתחמם באורם
של הצדיקים, ולהכניס מהאור הזה הביתה.
זהו מסע שקשה לתאר במילים. הוא פשוט למעלה מזה.

להתענג

במעז'יבוז'

שבת קודש בהיכל
הבעל שם טוב הקדוש

להתגעגע

בברסלב

פתיחת שערי הלב
אצל רבי נתן

להתחדש

באומן

שורש התקווה והשמחה
אצל רבינו הקדוש

ט"ז - כ"א כסליו | חמישי שלישי | 26.11-1.12 | הכל כלול

כולל טיסות, נסיעות פנים, אירוח ברמה גבוהה, שיעורים והתוועדויות ומעטפת מלאה.

לגברים ו/או זוגות

מספר המקומות מוגבל ומותאם לאופי הקבוצתי והמגובש.
אם הלב מאותת לך עכשיו
המקום שלך איתנו

לפרטים והרשמה:
053-414-2598

כיסופים
פשוט לחיות עם השם
הרב דוד גבירצמן